

ZÁKLADNÁ ŠKOLA
SPIŠSKÝ ŠTVRTOK

**V TOMTO ČÍSLE
NÁJDETE:**

Pýtame sa ...	2
Príbeh na pokračovanie	3
Pesnička, FIFA World 2014	4
Z vlastnej tvorby...	5
V zajatí zrodu	6
Anketa	8
Žolík	8

„Každý , kto mi lichotí, je mojím nepriateľom. Každý, kto ma kritizuje, je mojím učiteľom.“

(čínske príslovie)

„Jediným učiteľom, ktorému sa sem tam podarí niekoho vychovať je život.“

(Gabriel Laub)

„Škola je chrámom výchovy, a preto najviac nezbedností robia deti v škole.“

(Mark Twain)

ŠKOLOVINY

Ročník I I I .
Číslo 2

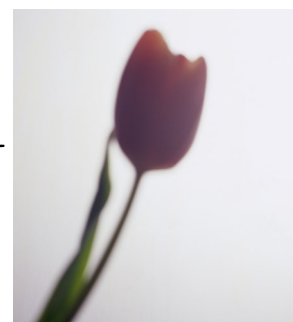
Jún 2014

Moja rodná...

Moja dedinka, v ktorej bývam sa nazýva Spišský Štvrtok. Je naozaj nádherná. Prist'ahovala som sa tu preto, lebo mám rada k'ud. Sadla som si a pozorovala okolitú prírodu. Prežiarovaný deň dýcha pokojom. Stromy sa ticho rozprávajú a pozerajú na vzdialený obzor. Tmavé tieňe kreslia na zemi obrazce. Bledomodrá obloha sa pokojne díva na krajinu. Nadýchané neposlušné mraky sa gúľajú po oblohe a spokojne sa prevalujú z boka na bok.

Vzdialený tichý les stráži krajinu. Pri pohľade na takú krásu mi napadla básnička:
Pod Tatrami dedina moja stojí,
práve teraz žltým jasom horí.
Ešteže na Zemi krása je,
nehou, snívaním Vás oveje.
Čarovná jar ako z rozprávky,

núti vytřčať tulipánie hlávky.
Neposlušné oblaky sa gúľajú,
Detské úsmevy sa sem-tam mihajú.
Prebúdajúce slnko sa na krajinu díva.
Och, taká nádhera - jednoducho krása.
Ľubozvučný vtáčí spev,
potlačte svoj veľký hnev,
a žite svoj vysnívaný sen.
Všímajte si, prosím vás,
len tú dokonalosť vókol nás.

Leto je tu—hurá prázdniny...

Je tu leto, čas oddychu, vylihovania na slniečku a sladkého ničnerobenia. Poriadne si to všetci užite, dávajte na seba pozor a školu úplne vypustite z hlavy.

Počas leta Vás čakajú aj v našej obci zaujímavé aktivity: hneď prvú prázdninovú sobotu to budú Športové dni obce. Poslednú augustovú nedeľu to budú zase folklórne slávnosti.

Či pôjdete na hory alebo k moru, čas strávený s rodinou, blízkymi a priateľmi je ten najlepší balzam na dušu.

A nezabudnite: stretneme sa opäť 2. septembra o 9.00 pred školou.

Už teraz sa na Vás teším.

Mgr. Martina Kolcúnová
riaditeľka školy

Pýtame sa...

V tomto čísle nášho časopisu predstavujeme čitateľom pani učiteľku

Mgr. Zuzanu Kolibárovú.

Oblíbená činnosť: výroba darčiekov na akúkoľvek príležitosť

Oblíbená farba: zelená

Oblíbená kniha: Pešo do neba od D. Duška

Oblíbený herec: Sean Penn

Oblíbený spevák: Chris Rea a Phil Collins

1. S akou myšlienkou ste prichádzali na túto školu?

Priestor obecnej, dedinskej školy som predtým nezažila, bola som teda hnaná sčasti zvedavosťou, aké to bude. Zároveň som to vnímala ako výzvu. Hlavným magnetom ale bola práca na demokratickej a zodpovednej škole s prvkami inovácií, ktoré som u pani riaditeľky vnímala ako veľmi sympatické. Hlavným momentom pri rozhodovaní teda bola možnosť byť súčasťou tejto „premeny“.

2. Čo vás doviedlo k učeniu anglického jazyka?

Odmala, s výnimkou niekoľkých chvíľ, som túžila byť učiteľkou. K angličtine som mala zasa vždy veľmi blízko. Akosi spontánne sa túžba spojila so sympatiou. Určite svoju úlohu zohrala prítomnosť mnohých inšpiratívnych učiteľov počas mojich štúdií, ktorí mi boli príkladom v rešpekte a oddanosti tomu, čo robili.

3. Čím ste chceli byť ako malá?

Ako som už spomenula, veľmi dlho učiteľkou - trápievala som v detskej všetky plyšáky a niekedy

a niekedy aj brata. Oddýchla som si len na chvíľku, keď som prežívala obdobie televíznej hlásateľky - to je taký zjav, ktorý už v dnešnej telke nenájdete. Hlásateľky zvykli v skratke pred každým programom uviesť, o čo pôjde, na čo sa divák môže tešiť.

4. Čo sa Vám páči najviac na Anglicku?

Jednoznačne anglická príroda, je úchvatná!!! Myslím, že nenechá nikoho chladným.

A čo je lepšie v porovnaní so Slovenskom?

Určite rešpekt ľudí voči uzavretým dohodám a daným pravidlám na akejkoľvek úrovni. Druhým silným momentom pre mňa bola kolegialita a pocit spolupatričnosti. Aj keď sa o Angličanoch vraví, že sú chladní ako psie čumáky, je to len prvý dojem. Sú vo svojich citoch obozretnejší, neotvorí sa hneď. Ale zámerne sa neuzatvárajú a nesnújú plány, ako niekomu uškodiť. Sú svojím spôsobom veľmi čísi. Tvoriví. Veselí. Radi sa bavia a oslavujú všetko, čo sa dá. God bless them for that!

5. Kde by ste chceli žiť a prečo?

Niekde, kde nie je o slniečko núdza. Som veľmi „zimomrivá“, milujem teplé kraje. Slniečko 366 dní v roku...

... a kde by sa so mnou pomestila celá moja rodina a taktiež priatelia.

6. Čo robíte vo voľnom čase?

Rada si prečítam knihu, pozriem dobrý film, idem do kina. Ak je toho voľna viac, načnem niektorý z mojich mnohých projektov ručných prác, v lete príprava na Vianoce, počas zimy Veľká noc.

7. Máte nejaký doteraz nesplnený sen? Môžete nám ho prezradiť?

Založiť si vlastnú rodinu.

8. Aká vtipná príhoda sa Vám spája s hodinou angličtiny?

Žiadnu konkrétnu nemám, ale milé sú momenty, keď sa decká v nižších ročníkoch na 1. stupni snažia „poangličtiť“ slovenské slová tým, že nevyslovia niektoré hlásky a pripoja k tomu nefalšovaný anglický prízvuk. Tak vznikajú vety ako *This is a jabík.* a pod. :)

Pre našich najmenších

Čo nájdeme v žiackych knižkách...

Na hodine geografie nevedel na mape Slovenska nájsť Slovensko.

Cez veľkú prestávku učila bagetu lietat' takým spôsobom, že ju vyhodila z okna.

V divadle málo tliekalo.

Počas písomky sa lepil na spolužiacku a tvrdil, že ich spojila chémia.

Na položenú otázku neodpovedal, ale dostal záchvat smiechu.

Pri slohovej práci na tému „Môj super zážitok“ opísal požiar susedovho domu.

Žiačka jedla počas hodiny a po upozornení ešte ponúkala aj spolužiaka.

Počas písomky som ho nacytala, ako odpisuje zo zošita a on odpovedal, že si len kontroluje správne odpovede.

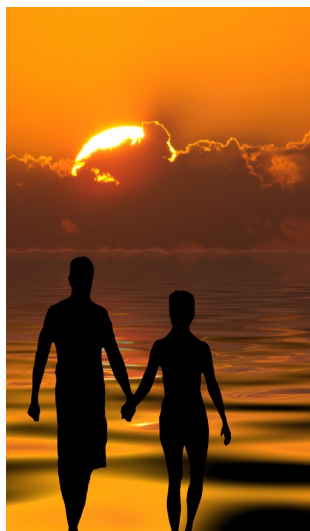
Na hodine dejepisu naschvál uvádza iné dátumy.

Dáva stále pozor, či dávam pozor, a keď si myslí, že nedávam pozor, tak nedáva pozor.

Nezbedná škola 2. časť Príbeh na pokračovanie

.... „Nevadí ti, že pri tebe sedím?“ Začala som sa červenať: „Nie, nevadí mi to, som rada.“ Celú nasledujúcu prestávku sme na seba hľadeli ako zhypnotizovaní, až kým nezazvonilo. Prišiel matikár. Vysvetľoval veľmi „zaujímavé“ učivo o výške trojuholníka, takže sme ho všetci „pozorne“ počúvali, ba niektorí ani nedýchali, lebo chceli vedieť, ako to s tou výškou, kolmicou a vrcholom dopadne. Pou-

žíval také komické výrazy ako vc, v3, no nezasmejte sa, keď vám to pripomína niečo úplne iné ako matiku... Mne v hlave vírili myšlienky o Erikovi a nie o nejakej kolmici. Našťastie zazvonilo (presnejšie zahralo, sme moderná škola, v ktorej na začiatku a na konci hodín vyhráva hudba), ale melódia ma nezaujala, čakala som, čo Erik. Chcel ma odpovedať domov a ja som

vôbec nenamietala. Zastavili sme sa ešte v jedálni, kde som ho stihla obliať horúcou čokoládou s karamelom. „Ten karamel sa z košele vyperie asi ťažko,“ dumala som, čo mu poviem, čo si o mne pomyslí, či som stále taká nešikovná. Nevydržala som a tichým hlasom som sa ozvala: „....“ S.H a K.K.

Pokračovanie nabudúce

5 second of

She Looks So Perfect

Simmer down, simmer down

They say we're too young now
To amount to anything else
But look around
We work too damn hard
For this just to give it up now

If you don't swim
You'll drown
But don't move, honey

You look so perfect standing there
In my American Apparel underwear
And I know now, that I'm so down
Your lipstick stain is a work of art

Uklidni se, uklidni se
Říkají, že jsme teď příliš mladí
Na to abychom dosáhli něčeho jiného
Ale podívej se kolem
Dřeme na tom zatraceně těžce
na to abychom to teď vzdali

Když nebudeš plavat,
Utopíš se
Ale nehýbej se, zlato

Vypadáš tak dokonale, stojící tady
V mém spodním prádle American Apparel
A teď vím, že jsem úplně na dně
Tvůj obtisk rtěnky je umělecké dílo
Mám tvé jméno vytetované v probodnutém srdci
A teď vím, že jsem úplně na dně

FIFA MS 2014

Začali sa Majstrovstvá sveta vo futbale. Sú to dvadsiate majstrovstvá sveta. Konajú sa od 12. júna do 13. júla 2014 v Brazílii na 12 štadiónoch v 12 mestách. Kvalifikácie sa zúčastnilo 203 z 208 členov FIFA, z ktorých vzišlo 32 účastníkov záverečného turnaja. Sú to piate majstrovstvá sveta vo futbale na juhoamerickom kontinente. Rozložovanie do skupín sa uskutočnilo 6. decembra 2013 v Riu de Janeiro.

Ako sa v lete obliecť?

ZÁKLADNÁ ŠKOLA
SPIŠSKÝ ŠTVRTOK

Populárnu televíznu reláciu „Nikto nie je dokonalý“ sme vyskúšali aj na našej škole a žiakom 3. a 4. ročníka položili redaktorky časopisu niekoľko „zákerných“ otázok. Tu sú „najmúdrejšie“ odpovede:

Ako sa volá samček včely?

„orol, včeliak, samička, čmeliak, dospelý jedinec...“

Kto bol Krištof Kolumbus?

„vedec, človek, spevák, pirát, Ježiš...“

Kto bol Juraj Jánošík?

„prezident, ujo, herec, môj dedo, spisovateľ...“

Kto žije na Mesiaci?

„opilec, Boh, astronaut, ufo, hviezdy, Mikuláš...“

V tú noc... Vyberáme z Vašej tvorby

V tú noc nemohla zaspať. Už niekoľko hodín sa prevažovala v posteli z boka na bok. Spánok nie a nie prísť. Otvorila oči. Vedela, že už nezaspí. Pozrela sa smerom k oknu. Všade okolo nej samá tma. Tam vonku bola ešte hlboká noc. Premýšľala, koľko hodín môže byť. Zhodila to seba prikrývku a pokúsila sa postaviť. Horko ťažko sa jej to na niekoľkýkrát podarilo. Nohy ju príšerne boleli. Zatačkala sa. V tej tme sa ťažko orientovala. Urobila pár nemotorných krokov k stoličke, nahmatala operadlo starého

kresla a sadla si. Rukou zašmátrala po stole, na ktorom hľadala zápalky a svietnik so sviečkou. Pomalým pohybom vybrala zo škatuľky zápalku, škrtnla ňou o škatuľku a horiacu zápalku priložila ku knôtu sviečky. Stačilo jej to. S hrdosťou pokývala hlavou. Zvládla celý tento úkon na prvýkrát. Vzala zo stolíka ošúchaný zošit a na ňom položenú ceruzku. Zhodnotila, či je dosť ostrá. Nezerala sa jej. Z vrečka nohavíc, ktoré mala prehodené o operadlo kresla, vybrala vreckový nožík. Otvorila ho a dôslednými ťahmi strúhala ceruzku. Strúhala ju dovtedy, kým

sa jej nezdala akurát ostrá. Otvorila zošit. Napísala prvé slovo. Áno, ceruzka je tak ostrá, ako má byť. Bola spokojná. Znova začala písať. Písala, písala a písala. Nezastavila sa. Písala básničku. Zachráň ma. Keď chceš, prídeš za mnou sám, a splníš mi všetko, čo len budem chcieť, povieš: „...“ Buch. Rachot. Vtom spadla zo stoličky. V celom dome zadunelo. Z okna bolo vidieť len plamene. Nemotorne sa ledva postavila a priblížila k oknu. Všade bola tma. Do očí jej udreli kúsok horiaceho auta, ktoré bolo pomaly celé v plameňoch..... M.H.

neuveríš.“ Zúfalo sme na seba hľadeli a čakali na „zázrak“. Nejaký malý znak, dôkaz o existencii niečoho nadpozemského. Aby to, čo vám tú píšem, neboli len prázdne slová. Len jedna z nás prerušila naše bádanie, odvážne pristúpila k obrazu a jednoducho ho..... zvesila. Nevedeli sme či, sa máme tešiť, že sa už nehýbal, alebo sa máme radšej báť, že sme ho tým rozhnevali??.....

Je to možné ?? Pravdepodobne skutočne duchovia existujú (a možno sú aj v našej škole), a preto si dávajte pozor, kam idete a s kým! Nikdy neviete, čo sa vám môže stať! ... M.H.

Záhada školskej chodby

V jedno daždivé poobedie nebolo v škole veľa ľudí, len pár upratovačiek a my z krúžku. Pani učiteľka na nás zakričala z chodby, že máme ísť k nej. Keď sme ju počúvli, zrazu sme zbadali niečo strašidelné a ohromujúce! Obraz Sama Chalupku sa sám od seba hýbal zo strany na stranu! Aj po niekoľkonásobnom zadržaní! Nie a nie prestať! Okolo obrazu sme takí vystrašení iba stáli, akoby sa nám duch spisovateľa rovno zjavoval! Naše srdcia sa chveli, zreničky sa nám rozširovali, napätie stúpalo. Ticho sa medzi nami vznášalo. Bolo počuť len jemný, výzgový zvuk.

Chodbu zaplnila temnota a strach. Zrazu sa obraz znovu tak rozkýval, že na konci chodby iný spadol. Obraz ..! Čo majú spoločné? Chcú sa za niečo pomstiť? Majú niečo v pláne? Prečo práve v škole? Pani učiteľka obraz zdvihla a celá zmeravená strachom ho zavesila. Lenže druhý obraz sa neprestal hýbať! Zvuky nás privádzali do rozpakov. „Je to duch/ nie je to duch?“ Naše srdcia opakovali „je, je“ no rozum tvrdil „predsa

Obyčajný dialóg s bratom alebo (načo nám sú citoslovčia)

Ma už tak šťve. Stále dookola melie, aká je tá Sárúška dokonalá. **Bože!** To nie sú na svete žiadne iné baby okrem nej?! Pomyslela som si. **Och,** čo samu na nej páči. Ved' nie je ani pekná, ani múdra a dokonca vždy vyzerá, akoby sa práve vyliahla z nejakého vajička. **Bf.** Zúrila som od zlosti. Kebyže mám niečo po ruke, tak za seba neručím. **Tik-tak.** Čas sa zrýchľoval a ja som sa pomaly upokojovala. **Jáj,** nálada sa mi zlepšova-

Doparoma! la, no ten darebák Šimon mi ju natruc musel pokaziť otázkou „s ktorou T e n vyzerám lepšie, s touto alebo s touto m ô j košeľou?“ **Bf,** nevydržala som a začala sa rehotat'. „Z čoho ti je tak smiešne?“ , pokrčil obočie. „Z ničoho, ale tá druhá sa k tebe hodí viac.“ Znova som sa zasmiala. Šimon znova zvrátil obočie, začal si niečo mrmlať popod nos a k tomu ruky rozhadzoval na všetky svetové strany. **Ts,** nech si mrmlal čo chcel, aj tak som ho totálne ignorovala. „**Och!** S tebou sa nedá o ničom baviť. Hlavne, že keď ty začneš dookola hučať o tom „tvojom“ Tobiaskevi, nič sa nedeje však?!“ Znova rozhadzoval rukami. „No, **haha,** smiešne.“

Vysvetli mi, kedy som ti ja vešala na nos môjho Tobiho! Hm? A keby aj, stavím sa, že na 100% ani nevieš, kto to je!“ Znova som znervoznela. „**Ó,** no počkat', počkat'“ zasmial sa, „vravela si môjho Tobiho? Ty čo s ním máš, hm?“ rýpal do mňa. „**Ój,** vieš čo! **Jáj,** ako ťa ja nenávidím. Mal by si sa radšej starať, akú košeľu si oblečieš vonku so Sárkou. Ale nie, ty budeš riešiť mňa a Tobiasa!“ Zúrila som. „No ták, povedz mi to!“ Vytreštil na mňa psie oči. „**Haha.**“ Zasmiala som sa. „Nič ti nepoviem! Zbohom!“ a dvere za ním som tak tresla, že mi až zo steny opadala omietka. **Bác!** **B.J.**

V zajatí zrodu

Už prešlo 1,4mld. rokov. Ja stále ležím tam, úplne sám. Dlhú dobu nič necítim, taký skrčený. Oči ma už štipu, nedokážem ich otvoriť. Piesok sa mi dostal do všetkých pórov tela. V ústach cítim zvláštnu chuť. Chuť po niečom ohromujúcom, no predsa takom známom. Ten zvuk nedokážem vystáť. Jemný hukot sa vznáša v nekonečnom tichu. Jedno ucho priam nevyslovene kričí od toho hluku, no druhé nič nepočuje. Môj nos vdychoval neustále suchý vzduch. Cítil som, akoby ho vietor chcel zvetrávať. Moje telo bolo neskutočne dlho nehybné. Pokožka na mne vyzerala ako spálený koberec. Mám oblečené nie veľmi zahaľujúce a ochraňujúce oblečenie. Niekoľko roztrhaných handier spálených od ostrého afrického slnka. **Tik-tak,** čas nám tak rýchlo beží, no ja ho nemôžem prežívať, vidieť, počuť či cítiť. Som na hranici so smrťou. Trpím úzkosťou. Ono ma ťahá! Nič! Ako z vonku, tak aj z vnútra! Jej sila je nekonečná. Moja ľavá polovica srdca vraví, že to tak má byť, no pravá zrazu zvrieskne **TY a TENTO**

SVET PATRÍTE K SEBE. Nevzdávaj to, keď sa zlúčite vznikne, niečo neprekonateľne silné. Čo od začiatku zmení všetky živé bytosti sveta. Povzdychol som si, zavrel oči a dúfal som v zázrak. Včerajšok už nevrátim späť, no je na mne, či zmením svet. Každý krok ma straší v sne. V tej chvíli som pocítil na očiach, niečo neobvyklé vlhké. Stekalo mi to po líci. Množilo sa to, množilo. Plakal som celé dni a noci, kvapkalo to do tých škár. Niečo ma prinútilo otvoriť oči, dusil som sa. Dych sa mi zasekol v hrudi. Po ich otvorení som zbadal niekoho úplne iného. So šupinatým telom. Už som to nebol ja. Dýchal som žiabrami. Sľúbil som, že to vydržím do konca, a keď je toto môj osud, tak budem si za ním stáť. Vynoril som sa. Niečo ma pozdvihlo nad hladinu oceána. Z môjho tela sa znovu stávalo, niečo iné. Moje telo bolo deformované. Mal som perie, zobák a dokázal som sa vznášať medzi tými bielymi oblakmi. Preletel som cez jeden a zazrel pevninu.

S telom trhlo a neváhalo ma ani zabíť. Pristál som opäť s veľkými bolesťami. Držal som sa pazúrmí konára. Lenže perie zmizlo. Vznikla čudná, jemná, svetlá pokožka. Bol som mierne ochlpený, až na hlavu, na ktorej boli dlhšie chlpy, ako som čakal. Konár sa podlamoval. Bol som príliš ťažký. Namiesto pazúrov som mal končatiny. Osud je naozaj čudný a bolestný. Urobil som prvý krok a na mojej tvári sa zjavil úsmev. Nevieam, čo to bolo, ale chvelo mi srdce. Odvtedy prešli milióny rokov a ja d'akujem, ono malo pravdu. Naozaj som zmenil všetky bytosti sveta. Moja rodina sa zväčšovala. Toto je môj posledný deň života. Aj keď viem, že umieram, kypím láskou. Toto som **JA, TY a MY - VŠETCI.** Konečne viem, kto som bol- ja úbohá **BAKTÉRIA.**

Ako pracuje fantázia... Reterdo :)

Uprostred ničoho bola púšť.

Býval tam divoký slimák menom Reterdo. Každý mal z neho strach. Jeho zbrane boli ukrutné a ničivé, používal takzvané slizké náboje . V jeho očiach bol plamienok nenávisti, pretože mu pred rokom ukradli 1 sušienku. Keď vošiel do šenku, každý stíchol až na jedného. Bol to Reterdov najlepší priateľ Kriteo. Kriteo sa pozdravil: „ Čúska, ako sa má náš Retík?“ (Retík bola jeho prezývka už od strednej. Teraz je na výške Harwardfrflanie.) Všetci sa rozrehotali ,prišlo im hlúpe mať prezývku Retík. Pozrel sa tak krivo, že moja chrbtica bola v tej chvíli rovná, a to už mám čo povedať. Objednali si pivo, ktoré aj tak dostali zadarmo. Nemali si kam sadnúť, tak Reterdo svojim slizom prilepil dvoch mužov na stenu. Sadli si a Reterdo začal rozprávať: „Vieš ,ide o to. Mám novú zákazku, ktorú mi dala teroristická organizácia Al-klajjdilina.“ Kriteo sa udivene pozrel a povedal: „Nie je to náhodou Al-kaida?“ Pousmial sa: „Nie, ver mi, viem čo hovorím. Ide o to, že tu v Afrike na Sahare sú deti, ktoré majú v srdci prišitú sušienku.“ „ To znamená, že budeš operovať srdce?“ „Je to možné, ale použijem na to pána doktora Chiliho Mustaga la Rikiho Diliho Kinga II.“ On: „Ty myslíš toho Chiliho Mustaga la Rikiho Diliho Kinga II., ktorý pracuje v Louiho ne-

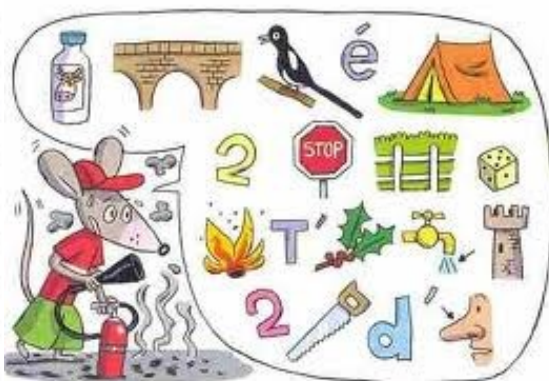

mocnici pre operovanie detí a vyberanie zelenej krvi zo srdca a ich sušienok?“ „ Presne tak, myslím toho Chiliho Mustaga la Rikiho Diliho Kinga II., ktorý pracuje v Louiho nemocnici pre operovanie detí a vyberanie zelenej krvi zo srdca a ich sušienok.“ Vtom zafúkal studený vietor. Dvere sa pomaly vřzgavo otvárali. Vošiel ktosi známy. Nebol to nikto iný ako sám pán Van Helsing. Na zuboch mal červenú farbu. Pravdepodobne od kečupu. Verím, že práve vyšiel z McDonaldu. O tom značí aj jeho štíhla postava. Podišiel ku mne a vraví: „Operácia F125TXXX68555Y2P5 je zrušená ! Máme preukázané, že je tam obrovský smrad z vašich výparov. Dúfam, že ste to pochopili a necháte to celé dokončiť a deletovať na odborných amatérov ako som ,samozrejme ,ja.“ Povedal som: „Vyzývam ťa na súboj národov, ty blbče!“ A pri takýchto nadávkach sme skončili vonku. Dali sme si do zbraní náboje a pustili sme sa do práce ! Moja prvá, druhá, tretia a štvrtá strela skončila úplne vedľa, zatiaľ čo on nevedel nájsť spúšť. Obidvaja sme sa na to vykašľali a pobrali sme sa naspäť do šenku. Keď skončilo vystúpenie Rihany, nastúpili One Direction s pesničkou „Story in my life“ . Všetci sme sa dobre zabavili a nechýbal ani Jacke Chren. Všetci sme sa poučili a išli sme do Tesca kúpiť rožky do reštičky. A aby toho nebolo málo, vypili sme veľké pivo a všetci sme spali nakrivo.

Niečo proti núde....

BARANICA, PODKLADY,
ODPLATA, SKALICA,
DOLINA, KARATE,
OŠTARA, POKLOP,
REGATA, AKELA, DOHRA,
LOKŠA, MLÁKA, OTELO,
POŠTA, SRNEC, TRÚBA,
DÚHA

P	O	D	K	L	A	D	Y	N
O	O	A	O	A	B	Ú	R	T
L	A	V	T	H	R	H	E	S
K	O	Š	T	A	R	A	K	R
O	O	A	K	E	L	A	T	N
P	M	Á	G	O	L	P	B	E
E	L	A	N	I	L	O	D	C
M	T	R	C	O	L	E	T	O
A	B	A	R	A	N	I	C	A

Vieš čo je maximálna slušnosť? Keď vodič autobusu uvoľní starenke miesto...

Vieš prečo si slon maľuje nechty??? Aby sa mohol skryť v lentilkách.... A videla si už slona v lentilkách?? Nie??....No vidíš jak sa skryll!..

Vieš čo je maximálna štíhlosť? Keď sedíš vo vani, namydliš si brucho a pení sa ti chrbát.

Z básnického pera

*V parku sa mi zdá byť všetko krásne,
preto o tom píšem básne.
Pozerám, čo sa to deje,
keď sa slnko na mňa smeje.
Motýle lietajú,
kým sa deti zabávajú.
Vôňa čerstvého vzduchu
lezie mi až k uchu.
Vrana v oblakoch kráka,
na chodníku sa zjaví mláka.
Znie detský smiech a krik,
pri hre nás nezastaví nik.
Lavička drevená,
obloha akoby sklenená.
Dokonalý je tento svet,
lepšieho vari ani niet.*

Sofia Tripšanská 5.A

Anketové otázky...

V našom školskom časopise chceme prezentovať aj názory žiakov na život v škole. Preto sme pripravili krátku anketu, v ktorej nás zaujímali odpovede na tieto otázky:

1.) Aký je váš názor na zavedenie kamier v našej škole (v určených priestoroch napríklad chodba šatňa, v triedach počas prestávok.)

- a) súhlasím – 31%
- b) súhlasím, ale v triedach nie - 25%
- c) vôbec nesúhlasím - 23%
- d) je mi to jedno - 19%

2.) V niektorých školách nosia žiaci uniformy (rovnaké oblečenie) Aký je váš názor ?

- a) bolo by to dobre, nikto by sa nevyvyšoval oblečením - 48%
- b) nesúhlasím, chcem sa odlišovať od ostatných – 40%
- c. je mi to jedno čo mám oblečené - 12%

3.) Aktivity, ktoré by sme mohli na škole realizovať:

- a) cez noc v knižnici - 35%
- b) zdravé stravovanie— 3%
- c) tvorivé dielne—15 %
- d) tematické dni zamerané na šport, hudbu, tanec, kreslenie, vyučovacie hodiny v prírode—57%

Cena: 0,50€

Vydáva Základná škola, Školská 255/6, Spišský Štvrtok 053 14. Príspevky žiakov budú uverejnené po ich vhození do našej schránky. Redakcia si vyhradzuje právo na ich formálnu a jazykovú úpravu. Redakčná rada: Meryem Harnuboglu, Karin Toporcetová, Barbora Jakubcová, Júlia Dzurillová, Susan Harnuboglu